

AKATALPA

Aralık 2021 - Sayı 264

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Oya UYSAL

Reha YÜNLÜEL

YALNIZLIĞIM

3.
Ayağı aksak iskemlede bir yaştan sonra ömür ve sen yorulur
oturursun ya gün batımlarında
sana ölümlü olduğunu hatırlatır.
Başkasının gözünden bakmazsa kendine nasıl tanır ki
kendini insan
sormadan biri çıkıp seni avluda toplaşanlara
sen kendini
nasıl bildin
önce bunu bir düşün.

Dağ yamaçlarına yaslanmış köyler gördüm de uzaktan
kısmet olmadı meydanadaki çeşmede yüzümü yıkamak.
Sebeplerim vardı, kalbime ağır gelen elemelerim
ve yol alırsam dedim, uzaklaşırsam buralardan
hafifler dedim de
trenler bekledim

yüzünü büyük şehre dönmüş bakarken
başörtüleri başlarından kaymış kızlar
alıp yanına yalnızlığı tren camlarından seyrettim
bir gizlilik yemini gibiydi bozkırda
soluk kasabalar.

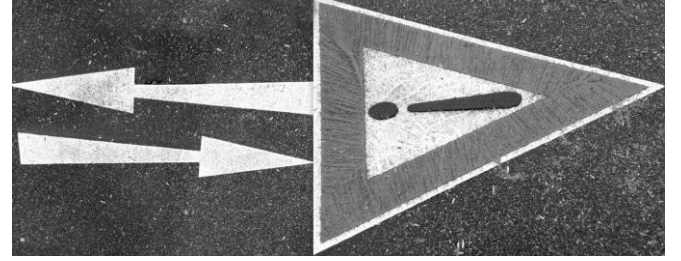
Ayağı aksak iskemlede bir yaştan sonra ömür ve hayalleri
kadardır insan. Ben hayalleri elinden alınmış çocuk,
çocuk aklımla dedim ki;

-Vazgeçme hayallerinden, sabret.

Şimdi ne zaman içime dönsem o eski çocuk,
elimden tutar götürür
yazlık sinemalarına çocukluğun.
Arka sıralarda bir yerde oturur sevgilim, dönüp bakamam
annem görür,
dönüp bakamam annem babama söyler,
babam ortalık yerde döver

avluda toplaşanlara sözümdür babamı kötü bildim,
babamın kalbi yok
babam kendi zengin evindeki fakir.

Her şeyin birbirine karışması var ya şimdi.
Gökyüzünün yağmurla yeryüzüne kavuşması, bulutun tutup
toprağı kucaklaması. Geçmişin şimdiye, şimdinin yarına
ermesi,
yani bir güne daha uyanmak diyelim, yaşıyorsun ya işte,
daha ne olsun.

-YEKSÂN-

yol hayâtın ta kendisi bakma sen
dingil ağırlığı meçhul gabarisi
meçhul bir ömür verdiğimiz
başını sonunu bilmediğimiz
şarapolünü dürttüğümüz
kavşağında şaştığımız şosesinde koştuğumuz
şevinden aktığımız hendeğinden korktuğumuz
hemzemin geçitlerinde trenler sorduğumuz
bariyerlerinde bir gülüp bir ağladığımız
inişli çıkışlı dolambaçlı düzlüklü
tozlu topraklı çamurlu çukurlu
varmak yokmuş olmak var
dostluk o yekâhenk o kopkoyu aşk
o gönlü gerçekçi mahrem dem
o mayhoş ahbâbî mülksüz düş
gözler perdeli
insan insana et parçası paçavrası
gözler perdesiz
hep yâren hep yoldaş
tütsülü

şîrhâne

Gülçin Yağmur Akbulut, M. Mazhar Alphan, Cansu Aydın, Ali Asker Barut, Semih Başar, Hakan Çamurcu, Sertaç Çıralı, Fuat Çiftçi, Erdinç Dinçer, Ahmet Şerif Doğan, Fatoş Durmaz, Hasan Efe, Barış Erdoğan, Uluyay Koçak Güvener, Muammer Hacıoğlu, Nihan İşiker, Gülsüm İşildar, Zeynep Karaca, Suna Kızıllırmak, Hüseyin Korkmaz, Salih Mercanoğlu, Volkan Odabaş, Serkan Özer, Ozan Öztepe, Hüseyin Peker, Muharrem Sönmez, Halil Şahan, Ertuğrul Tiryaki, Yeprem Türk, Oya Uysal, Ahmet Yılmaz, Osman Yoluç, Reha Yünlüel.

Halil ŞAHAN

UYKU

Tanıdım seni
Ne sık gelirdin eskiden (s. 37)

YALNIZLIK

Kaçtır geçiyorsun
Beni tanımadın mı? (s. 58)

(**Fahrettin Koyuncu**, *Kırmızıda Biten Yol*,
Klaros Yayınları, 2021)

Bilinçli yapıp yapmadığını bilemem, ama Fahrettin Koyuncu'nun bu minik şiirlerle önümüze geniş bir şiir evreni serdiğini düşünüyorum. Bunu, eskiden beri zaman zaman sözü edilen, ama nedense fazla üzerinde durulmayan bir yöntemle yapıyor Koyuncu: Anlam ve çağrışım üreten boşluklar taşıyan, söylenenden söylenmeyenin çıkabileceği bir anlatım kurarak.

Bu söylediklerimi önce, "Uyku" ikiliğinde açılıp örneklemek istiyorum.

Tanıdım seni
Ne sık gelirdin eskiden

Görüldüğü gibi, iki kişinin karşılaşması söz konusu. Birisi, öbürüne, "Tanıdım seni" diyor. Demek ki bu iki kişinin bir "önceleri" var. Bir vakitler birbirlerini görmüşler, belki arkadaşlık da etmişler, belli ki aynı uzamı (mekân) paylaşmışlar. Sayılıp dökülme de, söylenenlerden bunlara ulaşmak olanaklı.

"Tanıdım seni"; günlük dilden kalıp bir söyleyiş. Eskiden şöyle böyle tanıdığımız birine yıllar sonra rastlayınca söylenen bir kalıp. Aslında "tanıdım" kipi, anımsadım anlamında. Demek ki bir unutmadan da söz edilebilir.

Ayrıca bu tanımanın hemen olmadığını, kişinin belleğini biraz kuralaması gerektiğini de düşünüyoruz. Hatta kişi, eyleminden pek güven de duymuyor. "Ne sık gelirdin eskiden" dizesi, bu güvensizliği giderme amacı da taşıyor.

Bu dizedeki "eskiden" belirteci üzerinde özellikle durmak istiyorum. Bu söz, "gelme" edimine artık olmadığı anlamını da yüklemekte. Böylece bir nostalji duygusu oluşuyor okurda. Eski günlerin özlemleri kıpırıyor içimizde. Anlığımız (zihin) dolup taşıyor. İşte bu noktada ikilik şiirleşiyor.

Son olarak, bu şiirin adından da söz etmeliyim. "Uyku" adı, ikiliğin çağrışım gücünü sınırlayıp şiirini zedeliyor bence. Okur, her şeyi uyku bağlamıyla düşünüyor çünkü. O nedenledir ki, ben bu ikilikte çok eski iki tanışın karşılaştığını varsaydım. Eh, şiiri biraz da okur, yazar; eleştirmen ise şiire her zaman yeni anlamlar katar.

Gelelim öteki ikiliğimize:
Kaçtır geçiyorsun
Beni tanımadın mı?

Biri, birinin önünden birkaç kez geçmiş, ama ona seslenmemiş, onunla ilgilenmemiş. Oysa bu iki kişi arasında tanışıklık olduğu anlaşılıyor. "Beni tanımadın mı?" sorusu, tanıman gerekiyordu anlamı da taşımakta. Başka anlamlar da yüklü bu söz; olgunun alt söyleminden çıkarak söylenmemişlere ulaşabiliriz. Örneğin tanıdı, ama tanımazlıktan geldi diye düşünebiliriz. Bunu da, birçok nedene bağlayabiliriz:

U

Yalnız yaşadım. Evlenmedim. Ben göğün, tabiatın damadıyım. Onlar bana kız verir gibi akrabalık, ilham ve huzur imkânı verdiler. Onlara teşekkürler. Söylemelerim bile bir zamandan sonra inanın bana insana değildi. Dağa taş idi. Kalemimdiki amaç: Kelimeleri, mancınık gibi semanın arkasına düşürmekti. İçimden, modern insana söylemek gelmedi. Bendeki, onların istediği şeylerden değildi. Biliyorum modern insan, bir şey denmez; helallik istenmez ve hak helal edilmez duruma geldi. Ve modern insan artık akşamını etmeli. Yeni insan için sabahı beklemeli. Ne denecekse ona demeli.

Modernizmin bir milim bile yeri yoktu bendeki arazide. Modernliğe karşı tek tabanca kaldım çitlerle çevrili bu yerde.

Bu nedenle yalnızım. Ve en çok gün biterken sarıyım, yani fanilik doluyum. Münzevi kişi, bu duyguyu yüzle çarpmalıdır. Yalnız, akşamın kapısını alabildiğine uzun kapatır. Nereye gideceği konusunda zaman kazanır. Akşam olunca nihayetinde herkesin ufkunda evi barkı. Onun varacağı yere ıpıssızlığı, bağır kadar derin aşkınlığı. Her yalnızın kafasında gideceği yer konusunda şöyle bir tabir vardır: Allah'ın oraları.

Çocukken üzüm getirmek için akşam serinliğinde tabiata çıkardım, bazen dağdan geç dönerdim, evimizin çatısında ay ışığı, annem ve Tanrı beni beklerdi. Ya da ben öyle sanırdım. Ve sonraki yıllarda hangi şehirde olursam olayım inzivaya dönerken kalbim bu manzarayı hissetti. Bu güzel hatıra, nurunu yaya yaya ta o eski siladan çıkar gelirdi; ona bakmaktan insan ölebilirdi. Kayıtsız kıyasız bir sıralığa düşebilirdi. Bir zaman sonra bu maziden gelen ışık, arkasında koyu bir karanlık bırakarak giderdi. Ben de biliyorum bunun süreği ancak cennetteydi.

Ve günün sonu, gözlerimin içine bomboş bakan gece hayatıyla biterdi: Ve o siyah gece bana: Ey gök kafalı adam ışıklarını söndür, iman kepeneğini üstüne çek de yat, derdi.

Erenler 'Uykuyu sevmeyin' dermiş müridlerine. Ama ben severim. Uyku bana ana rahmine dönme huzuru ve isteğiyle gelir. Varlığımdan beni sağaltan bir sinyal alamadığımda isterdim bunu. Beni bir uykuya koysunlar orada unutsunlar diyecek denli yatıp uyumak isterim yokluğa ve ancak uyanmak İsrail'in suruyla. Güzellikte, saadette genişlik var uykuda da o var.

Burnu büyümüş, kendini bir şey sanıyor, beni küçümsüyor ya da ona yük olacağımdan çekiniyor vb. Ama o kişimiz, olaya olumlu bakma eğiliminde; "Beni tanımadın mı?" diye yumuşak bir uyarıyla yetiniyor. Şiirin adından anlaşıldığına göre, eski arkadaşını incitip de yalnızlıktan kurtulma olasılığını hepten yitirmek istemiyor. Gene de bu ikilikte ince bir yakınma ve gizli bir paylama sezilmekte.

Bu ikilik; dokunaklı bir yalnızlık olgusu sergiliyor önümüze. İnsan ilişkilerinin, çıkar ilişkisine dönüştüğü, sevgiye dayalı içtenlikli ilişkilerin nerdeyse kalmadığı günümüzde bu kısacık iki dizinin içimizde şiire dönüştüğünü duyumsuyoruz.//

Barış ERDOĞAN

GÜL PEYGAMBERİ

beni bir gül peygamberi baştan çıkardı
yüzü ceviz gölgesi, düşleri güvercin korusu
coğrafyama küskün dudağına yanaştım
kusursuzdu, kusurlu olan gözlerimdi
beni o gül peygamberi baştan çıkardı

ağız bir kuş uçuşu uzak, ahlattan tuzak
düşünde topal karga kayıtsızlığı, nankörlük
yaprak lekelenir çiy düşerdi utancından
yokluğunda başka bir akşam oldum
evler bomboş, odalar tepeleme nefes

toplayıp gitmek var uzaklara gölgesini
uçurumları yılgın kuşlara bırakarak
bir ağacın gölgesinde ömürlük tütsü
yorgun bir tarihe güvercin düşürerek
suskunluğu toplayıp rafa kaldırdım

kandan gömlek diker, laleler emirgân
çığırtkan bir kırmızıydı yol arkadaşım
iki arşın kumaş, saçları neftiye çalar
sabahın diliyle davet ettim soframa
ellerimden tutuştum daha dokunmadan

bugün bütün sözcükler zifiri ve yakıcı
belki de başka dizelere taşınmayacağım
düşüneceğim, kalkıp gideceğim gece yarısı
eğilse, yüzümden öpüp kaçsa çocuksu
oturup anısına gül dokuyacağım

Serkan ÖZER

KOM

masallar üstüne mumdan kaleler yapan
canı bir sıkım bugünden sakallı çocuklar
sanrıyla kuvveti birbirinden ayıramayıp
kâğıdı tutuşturup kaleme üstün tutarlar

aşk halinde bilerek üç yanlış yapıp
azı bir dişi yaşama seve seve verenler
zamanı gelince kar yağmadan üşüyüp
hırsızlardan önce kalplerini sökeceklerdir

adıyla çağrılmamış bir kuş muyuz ki
ağaçlarımız kakılırken
kabuklarımız iyileşsin
yaramız çokken tarihe not tutulsun

sevişirken utangaçlığa takılmış
bir yaşamı çokça kuşkuya değişenler
göz altına gelince hareketsizce
ve yalnızca siyaha yakın moraracaklardır

işte yeni bir yaşama merhaba diyecek
ağıya çokça düşmüş delikanlılar
yankılı odalarını sözcüklere boğup
şehirleri de yaylalara değiştirler kom

Suna KIZILIRMAK

ŞEYLER

boş veriyorum dolularıma bir süredir
sonra anlamsız bir ifade solgun yüzümde
bir şey yapayım diyorum, bir şey
devrim mesela
ne yazık ellerim ceplerime varıyor en fazla
ruj çıksa ya
allık bulunsa ya
renklenirdim hiç olmazsa

daldırıp avuçlayınca
kırk kırıklı onurum ellerimden batıyor canıma
bir şey olur mu bu parçalardan
şarjörüme mermi, yayıma ok mesela

olsun artık bir şey
güzel bir şey
doğum düğün
ya da
ne farkeder ölüm gibi

Osman YOLUÇ

İNSANSI UÇLAR

bakımı zor fotoğraflarda
diş geçirilmiş onca heves,
bir gençlik kuşanılmış dört bir araftan.

sonra günlerin günlere küskünlüğünde,
bakıyoruz şu ömrün neresi kesin?

andacın keskin sesleriyle
mevsimsiz bir gül
gibi soluyor ümitten devşirilme
o sıksa küheylan.

her apolette hissettirmeden
biraz daha çöken omuz:
göğüs gerin, hiza al, diz çök!

bir fotoğrafa böyle
uzun uzun gücenirken
şimdi incecik seziyorum:
kırıklığında hatıra özgü,
bir bakıyoruz
yalnız
bir an bölüşülmüş
işte soluk.

nitekim
sanki daha dün,
öz yurdundan memnun
bir kabuk gibi sertken
şimdi bu fotoğraftan
ne kadar da uzağım,
ne kadar çabuk!

SEÇENLER, SEÇİLENLER

Hüseyin PEKER

Deneme kitaplarında eleştirmen ve deneme yazarlarının bir bölümü edebiyat isimlerini buluşturdukları görülür. Kısaca dergilerde o şahıslar hakkında yazılmış yazıların bir bölümü toplanır, kitaplaşır. Bu da yazarların edebiyat tarihinde yerlerini almaları olayını hızlandırır. Çünkü okura, edebiyat ilgisine üzerine çok yazılan yazarlar merak uyandırır, çoğu okurun o yazarlar hakkında belleğinde fikir oluşmasına yardımcı olur bu tür yazılar.

Memet Fuat '*Çağdaş Türk Şiiri Antolojisi*' nin 1985 ilk basımını görmedim ama bendeki 1993 tarihli 7. basımında ekler yapmış dönemin genç şairleri arasından: az ve öz: Cahit Zarifoğlu, Egemen Berköz, Ataol Behramoğlu, Süreyya Berfe, İsmet Özel, Refik Durbaş'la noktalanıyor bunlar. Daha sonraki basımlarında birkaç ilave daha görmüştüm. Memet Fuat çok genci seçkisine doluşturmaktan kaçınıyordu. Mehmet H. Doğan'ın son dönemde çıkmış en iyi seçki olarak kaldı kanımca, sonrası da az yapıldı, ama Doğan'ın ayarını tutan olmadı. M. H. Doğan işin çitasını daha yüksek tuttu. 1978 doğumlu Zeynep Köylü'ye kadar uzadı bu iş. Son eklenenlere bakarak, içinden kalan bir dilimi aşağıya sıralıyorum: İrfan Yıldız, Derya Çolpan, Hakan Savlı, Altay Öktem, Nazmi Ağıl, Küçük İskender, Birhan Keskin, Cihan Oğuz, V.B. Bayrıl, Seyhan Erözçelik, Cem Uzungüneş olarak görülüyor bunlar.

Bir de deneme kitaplarına eklenen yazılarında, bazı yazar incelemeleri var; seçmelere konu edilecek. Daha çok konumuz bunlar. Çünkü deneme yazarları; dergilerde çıkmış metin incelemeleri, yazar araştırmaları bağlamında, birçok ismi bir araya getiriyor. Bu isimlerin çoğalmas ve yazının cinsine göre önem arz etmesi bakımından edebiyat tarihine de iyi veya kötü hizmetleri dokunuyor. Şöyle ki, aşağıda örneklerini de vereceğim yazarlar kitaplarında bazı yazarları incelemek gereği duyuyor, bir çeşit 'seçme' yapıyorlar. Sanki bizim seçtiklerimiz dikkate değer adlardır der gibiler.

İlk örnek, Orhan Koçak'ın '*Kopuk Zincir*' i, *Defter* ve *Virgül* dergisinde dönemi içerisinde yazdığı incelemelerdeki bazı adları toplamıştı o kitapta: Nâzım Hikmet, Melih Cevdet Anday, Oktay Rifat, Necatigil, İlhan Berk, Ece Ayhan'ın ardından Süreyya Berfe, Mehmet Taner, İzzet Yaşar, Abdülkadir Budak, Enis Batur, Mahmut Temizyürek, Komet, Neci Zekâ, Bedirhan Toprak. Aslında Orhan Koçak'tan devamı beklenirdi bu kitabın, ama gelmedi. Son saydıklarına bakarak, biraz da özel seçmeler yaparak noktaladığı görüşüm egemen.

Necmiye Alpay'ın '*Beklediler Gelmedik*' (2020), kitabında bu listeler ya da seçmeler farklılık gösteriyor az. 1950'lerden başlatıp, 1970-1980-1990 ve 2000 doğumlulara geliştirilen seçmeler; Nilay Özer, Betül Tarıman, Emel Güz, Anita Sezgener, Betül Dünder, Bejan Matur, Aslı Serin, Ahmet Çakmak, Nazmi Ağıl, Mehmet Özbek, Ali Özgür Özkarcı, Murat Üstübal, Şeref Bilsel, Gökçenur Ç. vb. gibi adlara uzanıyor.

Ramis Dara'nın Broy yayınları 1968 basımı '*Şiir Çünkü Şiir*' yapıtında daha çok dönemin gençleri bir arada araştırılmış: Metin Altıok, Egemen Berköz, Süreyya Berfe, Abdülkadir Bulut, Ahmet Ada, İsmail Uyaroğlu, Behçet Aysan, Seyyit Nezir, Barış Pirhasan, Abdülkadir Budak, Erol Çankaya, Ali Cengizkan, Adnan Özer, Ahmet Erhan.. Ramis Dara'nın 1999 basımı, '*Kırık Amfora*' sında, Orhan Alkaya, Haydar Ergülen, Turgay Fişekçi, Alova, Murathan Mungan, Güven Turan, Sina Akyol, Hulki Aktunç isim olarak öne çıkarılıyorken, 2021 basımı '*Hayat Şiirdir*' adlı yeni kitabında, Enis Batur, Azer Yaran, Tuğrul Tanyol, Hicran

Aslan, Muammer Karadaş, Cihan Oğuz, Muzaffer Kale, İlyas Tunç, Nazmi Ağıl gibi isimler edebiyat hanesine yeni katılan isimler olarak sıvırlıyordu.

2013'te ilk basımı yapılan, günümüzde yeni basımı ortaya çıkan, Ersun Çıplak'ın '*Minima Poetika*' sında İzzet Yaşar, Necmi Zekâ, (bu arada Heves grubu şairleri Mehmet Özbek, Ali Özgür Özkarcı, Enis Akın fazlaca övülüyor yazı aralarında) ön plana çıkıyorlar.

2021 basımı '*Açıklığa Doğru*' başlıklı Asuman Susam kitabında öngörülen listemize yeni eklenen isimler ise şunlar: Şeref Bilsel, Neslihan Yalman, Bülent Keçeli, Süreyya Berfe, Ömer Erdem, Elif Sofya, Metin Kaygalak, k. İskender, Mustafa İrgat, Duygu Kankaytsın, Ömer Şişman, Hulki Aktunç.

Bu isimler ve kitaplara doğrudan bakıldığında birleşen adlar var. Ölenler ve sağ olanlar da mevcut. Bu birleşen adların edebiyat tarihine kendini kaydettirdikleri anlamı gelmiyor usa. Ama dikkat çektiklerini söylemek de kaçınılmaz. Şimdi deneme yazarlarının kitaplarına haklarında yazı ekledikleri şahıslara verdikleri payeler hesaba katılırsa, daha hesaplı olmaları önerilemez mi? Bu tür sorumluluk alanların işi aceleye getirmemeleri gerektiği konusunda uyarı da gerekmez. Sonuç ortada. Örneğin Orhan Koçak, '*Kopuk Zincir*' de oluşturduğu edebiyat erlerine bir ek yapmaya kalkışsak, ya da Koçak'tan beklesek ne kadar inandırıcı olur? Ben bu hesapla hazırlanmış deneme kitaplarında deneme yazarlarının çıkacak sonuçlarda daha sorumlu davranmaları gerektiği kanısındayım. Özellikle Orhan Koçak, Necmiye Alpay gibi deneme ağırlıklı tanınan isimlerin bu tür toplamlarda, sonuçları belirleyişi ön planda. Ramis Dara da öyle, o da deneme yazarları arasında başta anılanlardan. Ama, özellikle '*Hayatı Şiirleştiren Kitaplar*' kitabında bu açığı kapattı sanıyorum. Birçok ismi kitap içeriğinde toplayarak, her yakadan şairi göz ardı etmediğini gösterdi.

Demek istediğimiz şu: Necmiye Alpay ve Orhan Koçak gibi öncü sayılanların, aynı Memet Fuat gibi Türk Edebiyatı toplamları üzerinden hareket edip de, özel ayırtlarını bir yanda bırakarak sonuçlara daha sağlıklı bakmaları. Özel seçmeler edebiyata her dönem zarar vermiştir. Aslında herkes biraz da öznel, ama bu işte ön plana çıkanlar daha ortalamaya yakın duruş sergilemek zorundalar.

Aynı şeyi geçtiğimiz yıllarda yıllık çıkaran kişiler için de söylemek mümkün. Gerçi yıllıklara ara verildi bir dönem için. Gerek yıllık hazırlayanlardan gerek seçen ve seçilenlerden gelen kusurlar, yıllık işinin önünü tıkadı. Dediğim gibi seçme ve seçilme işi biraz da ayar işi. Terazideki denge-ölçü birimlerini sıkı tutmak gerekiyor.

Sertaç Çıralı'nın Lakin Yayınlarından 2021 basımlı yeni şiir kitabı '*Şiir Bu Sokakta Öldü*' yapıtı öncelikle şu duyularını taşırdı bana: Çıralı, sakin, batmayan, hatta incelikli diyebileceğim bir duyarlılık tematik bütünlüğü de içine alan bir çalışmayı sergilemiştir. Yaşadığı ya da tasarladığı bir sokağı, mahalleyi içine alan bir mekân kurmuştur sofrasında. Burada insanları incitmeyen naif kişiler ve yaşam yürümektedir. Bunlar üzerinden 'mahalle maketi' üzerinden şiir diliyle insanları, muhit yaşantısını sorgulamaktadır. Kahramanları hatırlınsın, antika hislerle geçmişten kopmuş, tepetaklak tekerlemeler düzenleyen, birbirlerine seslenen, uyumlu yaşayıp giden kişilerdir:

"edepli teyzeler / edebi amcalar / ebedi aşklar"

Bir harf aralığıyla, birbirine yakın duran (edepli, edebi, ebedi) kişiler biraz da uyak çevresinde, birbirine yakın bir yaşayan komşu gibidirler. Gar lokantası, saklambaç ağacı, pamuk şeker ve prensesler, şairler, filozoflar, tarihçiler arasında tasarlanan bir masal dünyasının kahramanı gibi sahnenin içinde

LEGAL AŞK RADYOAKTİVİTESİ

Şakayık öpüşler avuntusu,
Uçurum kıyısı bir gece,
Henüz boyanmış kapına dayandım.
Bir daha yağmur yağmadı.
Üstüm başım bulanış.
Zaten, en berrak çisil en erken yere düşen değil mi sevgilim?
Senin ayrılıklar deltası yüzünde
Sarışın susmaları hüznün diye çizdiğim
Ve
Çıplaklığıyla değmek için kendimi soyduğum gecelerde
Karşılıksız milyon soru biriktirdim.
Demem o ki sevgilim;
Alkolsüz öpüşsem ayıp olur mu
Legal ekseninde çeperi biz olan dünya dönerken?

döner dururlar. Hepsi de iyilikle kuşanmıştır
ömürlerini. 'boy boy prensler' dediği şairin, 'bol yıldız bol
insan' da olabilmektedir sırasına göre. Araya giren diğer sokak
kahramanları "dilbaz abla, galip abi, kadim amca (gün boyu
kedilerle konuştuğunu söyler), lütf bey, sükûnet teyze
(galata'nın kırk yıllık hatırlı kahramanları) nispet teyze, güzaf
amca, gaip abi, şeremet, (mahallenin kedileri çok sevilir bu
arada) hüsran bakkal, muhayyer efendi vb.

Bir kez bu özgün yapıtında, denildiğinin aksine tek kelimeyi
takıntı yapmamış Çıralı (hani bir şairimiz bu kitap için,
"dizelerde şiir kelimesi fazla geçiyor" demişti ya)
'Perihan Abla'ya da 'Susam Sokağı' gibi TV dizilerinin bir
benzerini de şiire taşımış. Bir örneğini geçmişimizde
tanıdığımız sokak dekoru içinde ona geçmişini armağan eden
muhihi, şiir aralıklarında tartışmaya açmış; biraz da onları daha
da yaşanır hale getirmiş: konuşmuş, konuşturmuş, şiir
kahramanı yapmış:

*"kâğıttan kayıklara yükle ganimeti
gazete sayfalarına sar ekmeği
satır aralarından su alıyor bakkalın teknesi"*

Belki de Çıralı'nın sesini, duyarlığını bu kadar çocuksu
kılan, yüreğinde geliştirdiği pembe beyaz düşlerdir, kopup
büyüttüğü çocukların eksilmeyen duvarları, sarmaş dolaş
resmedilen tarihler:

*"doğan her bebeğe bir şair resmi bulun
her çocuğun cebine hayal doldurun
beslenme çantalarında piknik çayırıları
ip atlar gibi aşşınlar çocuklar çağları
bilyelerinin şingirtisiyle çınlasın evren
bu sokak şiire emanet!"*

Sertaç Çıralı şairimiz Ülkü Tamer'in 'Soğuk Otların
Altında' yapıtından da öteye gitmiş 'Virgülin Başından
Geçenler' den bir fersah öteye taşmış, ümit verdiğini
düşündüğüm kimlik; onu daha da ileriki günlerde hak
ettiği yerlerde göreceğimize eminim.

"Şiir Bu Sokakta Canlandı" diyorum, öldü demek yerine.

KISA KARA ŞİİRLER- 4

dokunmak
niyetim incitmek değildi
insan yerine dokunmak istedim

senin de suçun yok
çünkü ludd'sun,
kalbimi güzel kırdın

kör
anlat bana hafız:
doğuştan kör bir insanın
gördüğü rüyayı

bilgi
bilgi de bir din
tanrı gibi sonsuz
ibadeti öğrenmek olan

mevsim
geceyi gündüzü bilmem ama
bizim buralarda
mutluluklar kısa, acılar uzun olur
sevgilim sen yine de
üzerine ince bir rüzgâr al

SON ÇIKIŞTAN ÖNCEKİ ÇIKIŞ

Dünya tekinsiz ve sessiz şu aralar
Kolları bağlı, sütü kesilmiş doğanın
Uzayan otların arasında kayboluyor yavru ceylan
Kendi içine doğuruyor tahtadan anneler

Vidası çıkmış bir atom bombasının sürücüsüyüz
Sınavından kalmış insanlığını
Ne denli de hak ediyoruz kendi kendimizi
Tüm evler mayın tarlalarına ekili

İnanın son çıkışı kaçırdık,
Hitler kesecekti tüm biletleri
Hiroşimalar, Nagazakiler ve Çernobiller kurtaracaktı
Tüm ceninleri yataklarında
Namlulara sürülmeden içte patlayacaktı

Geç kalınmış bir ırkın talihsiz serüvenlerini yaşayanlarız

Hep mi karamsar olmalı, güneşi görmeyen kör mü
sanılmalı
Fakat inanın son çıkışı kaçırdık ve topluca atlamalı kazılı
mezarlara

Daha bir batmadan batağa,
Duvarları yıkıp da çıkmalı bu maskeli balodan

ŞİİRE YAPISÖKÜM İLE BAKMAK

Hasan EFE

Şiirde yoğunlaşanlar, ona yaklaştıkça şiirin kendilerinden uzaklaştığını görürler.

Metin / şiir aynı olmasına karşın zaman, yer / zaman döngüsü bireyde, insan olmanın ortaya koyduğu gelişim ve değişimsel farklılıkları beraberinde taşır.

Yıllar değil yüz yıllar önce kayda geçen metinler; dizeler günümüzde bize nasıl yansır?

Ardıl duyguları bilemesek de hissedebiliriz. O dönem insanlarını ancak metinlerle anlar ya da duyabiliriz. Bu anlam ve duyum, içinde bulunduğumuz tarih - zaman akışının şekillenmesi sonucu bizde etkili olur. Metin / şiir aynı olsa da yorum farklılaşır. Söz gelimi uğruna verilen herhangi bir alandaki mücadele, uzun süren bir baskı, sağlıksız koşullardaki yaşam, bireyin duygularını doğrudan etkiler. Bu da metin / şiirdeki yoruma yansır.

Metinleri anlayıp irdelemek, çözmek veya açmak (açımlamak) için yol ve yordamlar değişir. Bunlardan en yaygın olanı bana göre yapısalcı yaklaşım ve yapısökümdür.

Yapısökümün temellendiği yer Kuzey Afrika diyebiliriz.

Neden Kuzey Afrika?

Jacques Derrida bu coğrafyanın havası ve kültürüyle bezenmiştir. 1930 Cezair (El-biar-kasabası) doğumlu olan yazar düşün ve sanatla bu ortamda etkilemiştir. Etnik ve dinsel zenginlik onun sanatına büyük katkı koymuş, öte yandan o, farklı kültürlerle tanışmıştır.

Derrida'yı besleyen salt bunlar değildir. Rousseau, Gide, Camus, Nietzsche, Valery ve Sartre gibi yazarların yapıtları da bunlar arasındadır. Öte yandan 1952'de elde ettiği bir bursla Cambridge ve Harvard üniversitelerinde dinleyici ve araştırmacı olarak bulunmuştur.

Burada Derrida değil, Tufan Erbarıştıran'ın onun yapıtlarından, kuramından yola çıkarak ele aldığı "Türk Edebiyatında Örneklerle Yapısöküm Çözümlenmeleri" * adlı kitabındaki üç örnek çalışma şiire uygulanır mı? sorusu üzerinde duracağız.

Adı geçen kitapta Hasan Ali Toptaş (Beni Kör Kuyularda), Suzan Samancı (Koca Karınlı Kent) ve Murat Gülsoy'un (Ve Ateş Bizi Tüketiyor) romanları yapısöküm yöntemiyle ele alınmış.

Her ne kadar roman ve şiir yazın'ın içinde yer alsada da örüntü, kurgu ve kapsam olarak birbirleriyle içleşmez. Oysa Erbarıştıran'ın çalışmasından sonra romanda uygulanan yapısöküm yönteminin şiirde de kullanılabilirliğini gözden iraklaştırmamak gerekir.

Zaten şiir incelemeleri (çözüm / anlamlandırma / yorum) alanında kalem oynatanlar farklı kuramlardan yola çıkarak çalışmalar yürütmektedirler.

Biz burada yapısökümün dayandığı temel felsefenin *metin* olduğu üzerinde duracağız kısaca.

Tufan Erbarıştıran adı geçen kitapta ele aldığı yapısöküm kuramı çalışmalarından şöyle söz eder,

Onun (Derrida) temel felsefesi olan yapısöküm, eleştirel yöntemiyle tek gerçekliğin metin olduğunu öne sürer. Yapısöküm yöntemi ile metinler okunurken metnin içindeki zaman-mekân karşılığı ve eğrilmeler gibi tanımlamaları farklı okumalarla zenginleştirilebilir. Ona (Derrida) göre her okuma yeni bir okuma yaratır. Her yeni okuma da bir diğer yoruma kucak açar.

Bunu Ahmet Haşim'in *Merdiven* adlı şiirindeki birkaç bölümle örtüştürelim.

*Ağır, ağır çıkacaksın bu
merdivenlerden,
Eteklerinde güneş rengi bir yığın
yaprak,
Ve bir zaman bakacaksın semâyâya
ağlayarak...*

*Sular sarardı... yüzün perde perde
olmakta,
Kızıl havâları seyret ki akşam
olmakta.*

Ahmet Haşim **

Bilindiği gibi bu şiir, *insan yaşamının geçiciliği* (ömrü) üzerine kurulmuştur. Bir başka deyişle yaşamın çocukluk, gençlik ve yaşlılık dönemleri ele alınır.

Haşim, Divan Edebiyatının olanaklarından yararlanmış, benzetme, kişileştirme gibi sanatların yanında ses olaylarıyla da metni güçlendirmiştir. Bir dönemin etkisinde (Fecr-i Ati / Servet-i Fünun) olan *sembolist* bir şiirdir.

Yapısöküme göre bugün bu *metin / şiir* değişmemiş, a yındır. Oysa bunu günümüzde farklı yorumlarla okuyabiliriz. Metin değişmese de yorumlar her okumada değişebilmektedir.

Haşim'in Merdiven şiirinden alıntıladığımız bu dizeleri şöyle de yorumlayabiliriz.

İnsan yaşamının akışı içindeki süreçte zaman, dilimler halinde ağır ağır akarken içimizde taşıdığımız bir yığın sıkıntı bizi savurup bir köşeye atmaktadır. Küreselleşmenin bireyi boğduğu günümüz koşullarında da insanın varlık ve yokluk sınırları alabildiğine daralıp keskinleşmektedir...

Yukarıdaki kısa yorumu farklı açılardan da ele alabiliriz.

Yapısökümün bizden istediği budur.

Biz yine Erbarıştıran'a dönelim,

Böylelikle bir metin üzerinde üretilen sayısız yorumlar vardır. Söz konusu yorumlar her dönemde kendini yeniler, farklı katılımlar ve eksilmeler yaşar ama sonunda kalıcı olan tek gerçeklik metnin kendisidir. Derrida yazıtı kadim dönemden günümüze değin, salt yazılı bir kaynak olarak görmez, sözün ve aklın bu doğrultuda ele alınmasını savunur...

Onun görüşüne göre, esas olan yazılı metin olduğundan, söz her zaman ikinci planda kalır... Derrida, yazmanın bir söylem birlikteliği oluşturduğunu ve bir bellek yarattığını, ayrıca farklı ilişkilerin izlerinin de bulunduğunu söyler.

Bizler bir metni / şiiri ele alırken onun açılımını / yorumunu salt tek bir unsur yani özne üzerinden değil metin içindeki anlatımın ayrıntıları; benzerlik, farklılık, değişim, dönüşüm, alt ve üst okuma, yüzey ya da derin yapıyı oluşturan mecazlar, değişen sözcük, deyim, terim vb. değerler üzerinden yaparız. Ayrıca özne / özneler etrafında dolanılırken bunların iç ve dış dünyaları içine girmekle kalmayız. Onların bu iç ve dış dünyalarını ören bireysel, sosyal, psikolojik, tarihsel, ekonomik ve siyasal ilişkileriyle de ilgili bir örüntü oluşturma çabasıyla da uğraşırız.

Metnin anlam yoğunluğu üzerinde gezinirken bir anlamsızlığın metni zenginleştirdiğinin farkına varabiliriz. Bu da bizi okuma sürecinde, yeniden yaratmaya yöneltir.

Burada sözü yine Erbarıştıran'a bırakalım,

Derrida'nın yapısöküm kuramı

yazılı metinlere doğrudan zarar vererek anlaşılmasız bir hale

getirmek değildir. Daha da ötesi yapısöküm bir yazılı metni yok etmeye yönelik bir anlayış da içermez. Yapısöküm kendi penceresinden metin içinde yer alan yapıların gerçek yüzlerini göstermek için metnin her tarafını didik didik eder.

Bir metni yapısöküm yöntemiyle okumaya çalıştığımızda onu yani metni / şiiri yalnızca şimdiki zaman içinde ele almamalıyız. O metin sürekli değiştiği için, buradaki anlam da ertelenmektedir.

Tufan Erbarıştıran bunu şöyle açıklamaktadır,

Bir yazılı metin gelecek ve geçmiş hatta şimdiki zamanda bile değildir. O halde, aynı metnin yorumu / çözümünü için yazar / düşünür / eleştirmen / dilbilimci de metnin anlamını sürekli erteleyecektir. Hiçbir zaman bir yazılı metin tek ve değişmez değildir... Yapısöküm kuramı da bu görüş / düşünce üzerine kurulmuştur.

Her okuma bir emek, uğraş gerektirir.

Yorucudur da!

Her ne kadar yorulsak da ufkumuz ve algılarımız daha da genişler.

Yazımızı sonlandırmadan önce bir *Eski Mısır* şiirine bakalım.

DİLİN GÜCÜ

Güçlü olmak istersen söz ustası ol:

Dil, yiğit elindeki kılıç gibidir.

İyi konuşan daha merttir iyi

dövüşenden.

Dize getiremezler yüreği cerbezeli

olanı.

İyilikle, adaletle hüküm sürer

Atalar dilini güzel konuşan.

(Eski Mısır) ***

Bu şiire yapısöküm ile yaklaşırsak *Eski Mısır* yorumuyla değil günümüzdeki koşulları da göz önüne alarak okuruz.

Alemşahlı, Ekim 2021

Kaynaklar:

* Tufan Erbarıştıran, *Türk Edebiyatında Örneklerle Yapısöküm Çözümlemeleri*, KitapZurdu Doğrudan Yayıncılık, 1. Bas., Mayıs 2021 İstanbul

** www.siiir.gen.tr

*** Talât S. Halman, *Eski Uygarlıkların Şiirleri*, Türkiye İş Bankası Yayınları İstanbul 1974

Çıktı!

Ölümlük Dirimlik

anlık, günlük, anı, eleştiri, deneme, öykücük, mani...

Ramis Dara

Klaros Yayınları, Ağustos 2021, 248 s.
https://shopier.com

Ali Asker BARUT

BİR AYNANIN BUĞUSUNA İKİLİKLER V

Eski Yara

İlkokul defterim bir de bahçenin kirazı bilir
Dizimdeki ve kalbimdeki yaranın sebebini

Buraya

Eşiğin güneşi şahit herkesler gitti

Buraya yüzümü işaret bıraktılar çok eski bir keder için

Arkadaş Zekai Özger'e

Ne zaman Arkadaş'ı düşünsem

Kolonya kokulu bir gök doluyor içime

Kuşlar Ağdı

Havaya doğru patladı bir demir boru

Ah! bir Gökyüzü düştü içi ölü kuşlar dolu

Eşkâl

Bir suyun kederiyle doyasıya akmak için

Kirli bir aynanın içinde unuttum bulanık eşkâlimi

İncitilmişler Çiçeği

Der ki sarı çiğdem der ki incitilmişler çiçeği

Yeryüzünden dervişlerim kırılmış bir nar sesiyle geçtiler ////

Erdinç DİNÇER

SANA BEZELYELERDEN KEDİ YAPMAYI GÖSTERECEKTİM

beden sonsuzdur görünüşlerle var etmeye çalışır kendini

duyumsayan her bitki sıkıca sarılır

'şerbetçi otu soldan sağa doğru bezelye sağdan sola'*

bir sarılmak gelir kucağıma yerleşir

sana bezelyelerden kedi yapmayı gösterecektim

süremiz doldu her şeyin bir süresi var biliyorsun

patatesin püresi insanın yürüyesi gelir nedensiz biliyorsun

bilmek bedeninin bir imkânı olarak düşünüldüğünde

çıplaklığının parmak uçlarında uzadı boyun

dile geldi çocuk gelir bedeninin sonsuzluğunda

duyulmamış olabilir sesi dalgın babaannen

bezelye ayıklıyordur bir rakı kadehi devrilmiştir masaya

bezelye taneli ve güzeldir kırıldığında çit eder

yaşam döngüsü kısa ve gözlemlenebilir

çit çit ettiğinde mendel'in kulakları çınlayabilir

bu mendel'in bir beden olarak

varlığını sürdürdüğü anlamına gelebilir çit

(*) H. Bülent Gözkan'ın *Kant'ın Şemsiyesi* kitabından alınmıştır.

Cansu AYDIN

KALBİM

güleç bir kadın yüzünün arka bahçesi kalbim,
parlak taç yaprakları yaşam aşkının çatlamış aynası
siyah gül sarmaşığı büyütüyor usulca

Fuat ÇİFTÇİ

ŞİİRLER

SUSMANIN GÖLGESİ

ipini boğuyor
susmanın gölgesi;

adların mağarasını
karıyor ısırik manzarası...

göğüslerinin fırtınasında
yağmaların çıplaklığı!

ÖZLEM MÜRETTABATI

buzu çiçeklendiriyor
uzaklıklar;

iki maske arasında
küşülüyor mezar...

özlem mürettebatı
Cansu'nun sesi!

AĞITLARIN FÜGÜ

gözlerinin giysisi
taştan kör;

duvarı göveriyor
hiçin şarabı...

yatağında dindirilmiş
azap gelinleri.

darmadağınık nabzıma
saklanmış ağıtların
füğü!

Nihan İŞIKER

SUSPUS

Tüm soruları yuttum ben
Sorunları da...

Ozan ÖZTEPE

MEMLEKETİMDEN İSYAN MANZARALARI -XC

KLAZOMENAI'Lİ KALAIŞ

İki farklı yol geçer Klazomenai'li
Kalais'in kemikleri üzerinden. Kızılcım
gölgelerinden akan ayakların açtığı ilki.
Karantina Adası çıkmazına sapan
rezene kokulu mıcır yol
diğeri.

Yalnızlık
ve her yaz göveren cırcır böceklerinin
uslanmaz sesi en büyük derdi. Hele
sol uyluk kemiğiyle kalça kemiği
arasına kondurdıkları
Ölçer Apartmanı'nın
betonarme temeli...

Mıhlı iki bin yıldır karanlık toprağa
evi, nefesi. Kanatlı karıncalar,
bronz sikkeler,
yağ kandilleri
uçuşur durur göğüs kafesinde
her gece

Kıvrılmış yatar ölü Leandros
az berisinde.
Sağında ölü Athanasia,
başı ayaklarına varmış.
Göremez nedir, en yakın arkadaşı
ölü Quintus'tan kalan geriye...

Şarkı söylerler neşeyle,
kavga ederler geceleri, eğlenirler
birkaç metre üzerinde.

Güneş gören,
rüzgârı az bir kuytusunda
Urla İskelesi'nin,
teşhir edilmek en büyük dileği
kırık mezar steliyle bir gün.

Uluy KOÇAK GÜVENER

YUTKU

Kayıp akşamüstleri belirince ufuktan
Hiç sevilmemiş gün kaçırverir ufaktan
Hüzünler sevinir içimde
Yer gök sesimin griliğinde
Hani nerde mut anlar

Hüseyin KORKMAZ

BOŞLUĞUN BELLEĞİ

KÜF ZIMPARASI
gün, ışığını bohçalar
sessiz gecede;
gizemin ayak izi
sakin, dizimizde biz
küf sarmış ekmeği
zımparalarız

HALK AĞILI
adaleti kemiren açgözlülük
kini büyütür
ağılına tüneyince halk!

RAFİNE
insanı rafine eden vicdan
günah bosasını üretir

özgül ağırlığı olan özün
damlası
insanın hamurunu mayalar

gölgenin hükmü
karanlığımız kadar

yaşam süzgecini
aşk denen tortu tıkar

ölüm,
ses geçirmez boşluk!

BOŞLUĞUN BELLEĞİ
şeylerin içi derin
girse dibine
karanlığı ürkünç
mülkün iradesine teslim dünya!

belkinin bildiğidir
an...

çocukluğun sıfır noktası
anne yası!

gerçeğin sırtına koşulu
kursağından lokma geçmemiş yalnızlığı
kucaklar taşra.

boşluğun belleğidir, şiir.

Ertuğrul TİRYAKİ

KARDELEN

insanlardan
soğudun mu bir kez
mevsimin hep kış

Muharrem SÖNMEZ

BUNU NASIL ANLATACAKSIN

sonunda siner insanın kanındaki zehir
sonunda bir kelime daha uzaklaşır kendinden
suskunluk mu sessizlik mi yaraşır
bunu nasıl anlatacaksın

neşeyle mi karşılayacaksın kimsesizliği
bir yerden başlamalı diyeceksin
kollarını kavuşturan her kötülüğe
hepsine tek tek mi bakacaksın
hangisi senden hangisi senin diye
bunu nasıl anlatacaksın

düşürmüş gibi olay yerinde kalbini
gölgelerin altında biriken korkuya
biraz daha mı bakacaksın kimse olamadığın yere
bir cümle senden bahsedecek tenhalarda
elini göğsüne bastırıp hınçla
bunu nasıl anlatacaksın

kötülüğe övgüler düzülüyor her yerde yazık
biriyle karşılaştım bu sabah
alexanderplatz'a giden bir otobüste
hani baksan herkes gibi bir insan
ama beklemek gerek çoğu zaman konuşuncaya kadar
bazı hükümler insanı aldatmak için
bunu nasıl anlatacaksın

iki genç bindi durakların birinde
esmer kavruk iki delikanlı
tam arkamdaymış oysa sonradan gördüm
orta yaşlı bir kadın beyazdan daha beyaz
rahatsız oldu farklılığın ortaya çıkardığı renkten
her şey gözlerimin önünde oldu
nasıl dirildiğini gördüm *adolf*'un
saniye saniye geliştii büyüdü
iki genç inmek zorunda kaldılar bir an önce
çünkü anladılar
otobüsün *alexanderplatz*'a gitmediğini

hemen ben de indim bir durak sonra
düşündüm yürürken sabah serininde
ne beter bir duyguymuş
hitler'le karşılaşmak bir otobüste
bunu nasıl anlatacaksın...

Zeynep KARACA

ÖLÜ BALIĞIN GÖZLERİ

Ölmüş balığın gözlerini yedim
Az önce
Bu benim hayattaki en barbar
Eylemim
Önce birer birer ağzımda
Ezildi gözler
Isırılan bir elmadan geriye
Kalan gibi
Böyle zamanlarda sokaklar
En idealidir zamanı anlamanın
Anlamak da bir tür hastalıktır
Anlamsızlık bu kadar açıkken
Nerede yürünür en iyi
En iyi şarkıya hangi acıda
Denk gelir insan
Bir şey söylesin elleri cebinde
Dolanan
Şey desin bu eller ki hamalları
Taşınacak odunların
Geçilecek olan ırmak
Uzağında bu parmağın

Gülsüm IŞILDAR

K/UYRUĞUNDA YILDIZ ARAYAN

Düşünün, düşleyin demiyorum
Düşünün, düşün demiyorum
Düşmek sarılmaktır hayatın
Elma kokulu koltuk
Altlarına...
Meselâ siz,
kuyruğunda yıldız arayan,
Şakağıma dayalı kurşun
Değil miydiniz , vurulmasam?
İhânet değil mi, severken sevmek?
Kanıttır, yüzü yağmalanmış
Kıyılarımdaki tırnak izleri,
Rüyasız gecelerimi kanatan
Çok dilli söz kesigi ve
Göz/taşlarını damıtan mağra...
Kokunuz kent değiştirdiğinde
Sokaklara nabzını saydıran
Şairler olmasa, kim duyardı
Zamanı büken kalplerin
Hacimsiz çığıklarını kim...
Ey, tutulmamış sözlerin istifçisi
Yarın, bir yapbozcuya gidip
Birkaç modüler mutluluk alacağım,
Hurda akıllardan bir kanat yapıp
Atacağım kendimi
Göğün penceresinden...

Gülçin Yağmur AKBULUT

ÇÖL TOZLARI

Dizlerimin dibine otur gel
harlanır ateşte
yetim bir aşkın hikâyesi
savrulur çöl tozları
Ferhat'tan ruhu
teslim alan külüngün
suyla buluşmasıdır
gökyüzüne dağılan buhur
Söze tutuşmuş vav
gök kızarmıştır eliften
masalsı ülkelere
çoktan başlamıştır göç
Çift kanca batmıştır
eğilen menzilden söze
gecenin sözleri
aridir gündüzden
Yıldızları donatır
uyuklayan ruhu gizli el
kalbe sığmaz
her karesinde yer bulur evrenin
gönlümüzdeki aşk

Hakan ÇAMURCU

KÖYDEN ŞEHRE

benim sana gelişim büyük bir linç girişimi
toprağında her anne hayalini doğuruyor
seninkinde her hayal katilini
yokuşun uzadığı
hayatın kısaldığı yerdeydim
sana geldim ve anladım:
kalabalık yalnızlığın şarapnelidir
ve sen
bomba ya da lamba ya da baba gibisin
herkes başkalarının intiharıyla
savunuyor kendini ve avutuyor
sen konuştuğça posta kutuları kanyor
anlıyorum ki;
yelkovan akrebin cinnetidir
kâğıt mürekkebin cinayeti
benim senden ayrılışım geç kalınan barış
toprağında bütün babalar mesafeyle ölçülüyor
seninkinde yalnızca zamanla
dağın yorulduğu
ovanın susadığı yerdeyim
ve anladım ki;
beyazların ülkesinde tek zenci yalnızlıktır
ve sen
nankör ya da aktör ya da diktatör gibisin

Volkan HACIOĞLU

MARKSİST MAKİNİST

Çürümüş ışığın boşluğuna düştü yüz
Surat da denilebilir bazen sima da
Hattâ sergüzeşt de yaşanabilir,
Gramofondaki hatıranın uzak sesiyle
Karanfil gözyaşını keşfetmiş karanlıkta.

En son bir şimendiferde görmüşler onu
Yük vagonlarına istiflenen sefil gölgelerle
Hasbelkader kaçarken gulyabani aşklardan
Ellerinde elektrikli güller gaz lambaları
Zamanın kazanına kömür atan Marksist makinist.

“Şimdiye kadar Şekspir’i oynadık,”
Diyordu cızırtılı bir telsizden ormandaki
Ağaçkakanlara konuşan pişmanlık.
Haydarabad yakınlarında madenlerden
Çıkarılan Moğol elması denli vakur.

Rüzgârın kurukafası camlara vuran
Fotoğrafın icadından hemen önce
Senin resmini çektim kalbimin pimiyle
Hazineye tenezzül etmeyen korsan
Vazife de denilebilir bazen görev de.

“Şimdiye kadar Şekspir’i oynadık,”
Gramofondaki ihtilâlin militan sesi
Mazi ile geçmiş arasında büyüyen fark
Nasıl durmadan bakıyordu ikimize
Deniz kıyısında diyalektik salıncak.

Semih BAŞAR

BİR NEFES SONBAHAR

Kimsesiz bir duvara omuz verip
hasretle ekim'i içine çekerek,
Az daha derine alsa nefesi
tutunarak acılara,
acıyı bal eyledik deyip
neredeysen bütün mevsimler göğsüne girecek.

Bu rüzgâr,
bu sonbahar...
Ah! Yaşamayı bırakacak kim var?
Hasreti vuslat kırar.

Yıkıldı duvar
artık omuz vereceği bir kendi var...

Alamasa derin nefes,
geçse sonbahar
ve üstüne tutunduğu acı kırılrsa;
ne gam? Elde kalır bal.
Ah! Yaşamak yine de:
aşamayacak ne var!

M. Mazhar ALPHAN

TÜTER GÖZLERİNDE

Sordum bana aslım hangi arşivde
Dedim ki tek bir yalan var o da doğru
Doğru ne? Yalanın giydirilmiş hali
Her yalan yine kendine çıkar
Dünya kâinatın küçük arşivi
Emanete hıyanet büyük günah
İnsanın kendi içine gömülmesi sebebi de
Mazhar kendine döner görür annesini
Babası kardeşleri bakarlar uzaktan
Işık karar temelinde sütü kaymağa keser
Tüter gözlerinde aslı

Ahmet YILMAZ

HAYAT ÖRME BİR KAZAK

Bir karınca başını uzatıyor yuvasından
Bir martının uçmaya hazır kanatları
Yorgun bir ışık yüzüyor ıslak kayalıklarda

Yağmurdan kalan sular sabırla göl oluyor
Sızıyor ilk bulduğu çatlaktan
Yola bakan gözleri, gitmeye hevesli

Üstünü silkeliyor bulutun teki
Saçlarını yeni kurutmuş bir çınar
Sallanır koltukta ihtiyara döküyor içini
Yüzü buruşmuş bir duvar, dizleri tutmayan

İsmi arayan çocuk, daha ellerinde kına
Merhametle doluyor kuyunun göğsü
Analar kimi emzirse geri dönmüyor

Ağaca tırmandırıyor iştahını komşu mutfığa göz diken kedi
Kuyruğu sinek avlıyor havada,
Kim bilir hangi çöplük doyuracak karnını
İnsana yer bırakmıyor şehrin meydanı

İşgal altında yediveren gül, yeşil bittin muzdarip,
Kararıyor bülbüle bakan tomurcukları, sevgiliye küskün diken
Kırılıyor ve kırıyor dalımı kavuşma ihtimalinin

Allah'a teslim olmuş derviş, ölüyor günbegün
Karşı mezarlıkta ekmeği pişiyor açlıkla imtihan olanın
Ömrünü una yatırıyor türbedar, boynu bükük taha ve yasin

Salıncakta kız çocuğu, ömrü parkta geçiyor
Gülmeyen annelere, geç kalan babalara alışmış
Dönme dolap gibi dönüyor dünya, başı dönüyor evsizlerin

Şeker arıyorum dedemin ağzında, yaşım yedi sekiz
Ben burdayım ey kendi söküğünü dikemeyen terzi, sen neredesin acaba
Hayat örme bir kazak, tel tel dökülüyor

İÇİNDEKİLER
Cilt: 20 Sayı: 253 - 264
Ocak 2021 – Aralık 2021

(Ayrac içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ACAR, Ekrem	: Araf (şiir)	(254)14
	: Rûmî'ye (şiir)	(259) 3
	: Sadece Ruhuma (şiir)	(262)13
AÇIKALIN, Ediz	: Kargo (şiir)	(261) 9
AÇIKGÖZ, Döndü	: Aşk Sokağı (şiir)	(263) 9
AKBULUT, Gülçin Yağmur: Yağmur ve Dünya(şiir)		(254) 6
	: Kandil (şiir)	(257) 9
	: Yorgun Gül (şiir)	(259) 9
	: Soğuk Taşlar (şiir)	(260) 7
	: Papatya Tacı (şiir)	(262)14
	: Çöl Tozları (şiir)	(264)10
AKTAŞ, Hasan	: Hüzam Yaşayıp Mahur Sevişmek (şiir)	(256) 9
AKÇA, Serkan	: Yağmurlu Güne (şiir)	(259) 8
	: Şarkılardaydı Geçtiklerin (şiir)	(262) 7
AKVEÇ, Gönül Çakı	: Çivisi Sökülen Kapıların Eşiği (şiir)	(254) 7
ALEMDAR, Hüseyin	: Sekiz Yak Kamı	(253)10
	: Kan ve Gül (şiir)	(254) 1
	: Başkalaşım Parantezi	(256) 4
	: Pas (şiir)	(257) 3
	: Metin Eloğlu: Yer Gök İkimizcilliği	(258) 4
	: Şiir ve Yarası	(259) 6
	: Tenaşk (şiir)	(260)16
	: Kırmızı Hiçlik	(261) 6
	: Kanağı (şiir)	(263)16
ALPER, Yusuf	: Kalbine Sok (şiir)	(262) 1
ALPHAN, M. Mazhar	: Askıda (şiir)	(257)16
	: Duvar Çekiyorlar (şiir)	(260)11
	: Tüter Gözlerinde (şiir)	(264)11
ALTINKAYA, Sevda	: Kırk Birinci Mühür (şiir)	(254)15
	: Unutulmuşluğumun Güzelliğiyedir (şiir)	(257)15
	: Bir Fotoğraf Albümünün Anlatamadıkları (şiir)	(260)12
	: Yürüdüm, Bir Yaşama Beş Kala (şiir)	(263)13
ANGI, Suat Kemal	: Mektup (şiir)	(257) 7
	: Çevirmenin Notu: “ <i>Bundan Güzel Bağ mı Var?</i> ”	(259)12
	: Haikular (şiir)	(261) 5
ARAKLI, Serap Aslı	: Kalan (şiir)	(254) 6
	: Şiir Işığı	(259)10
	: Şiir Işığı	(260) 8
ARAS, Fatma	: Kudurgan Zaman (şiir)	(255)16
	: Günleri Korkulardan Biliyorum (şiir)	(259) 5
	: Acıların Söylediği (şiir)	(263) 8
ARSLAN, Gökhan	: Karınca Seferi (şiir)	(259) 1
	: İncelik Denizi (şiir)	(260)14
ASLAN, Hicran	: Otoportre (şiir)	(254) 7
	: Elliikinci Cüz (şiir)	(258) 7
ATAPAY, Mustafa	: Birtakım Hayvanların Kendilikleri (şiir)	(256) 5
AVCI, Ahmet	: Deniz Özlemi (şiir)	(257) 3
AVCI, Talat	: “Kırılğan Yüzler Albümü”nde Burak Tokcan	(263)10
AVCI KÖSEOĞLU, Hava:	Maskeli Balo (şiir)	(258)10

AVŞAR, Sevil	: Hızla Dönerken Dünya	(253)12
	: Siyah Buğu (şiir)	(257) 3
	: Gençlik Yaşlılık Şiir Vs.	(260) 4
	: Yoksunluklar Çağı	(261) 4
AYDIN, Cansu	: Müz (şiir)	(253) 1
	: Ağlama Duvarı ve Çöller (şiir)	(255)16
	: Hayaller Uçurumu (şiir)	(258)16
	: Şimdi'nin Haritası (şiir)	(259) 5
	: Hayatta Kalan Kadın (şiir)	(261) 3
	: Neruda (şiir)	(283) 5
	: Kalbim (şiir)	(264) 8
Ş. AYDINHAN, Süreyya	: Ay Ağrısı (şiir)	(258)13
BAHTİYAR, Naci	: Kum Dili (şiir)	(255) 5
	: Yağmurun Çocukları (şiir)	(260)14
	: 2021 Yılında Güle Güle Düşüren Kitaplar	(262)10
BARUT, Ali Asker	: Abdülkadir Bulut'a Selam (şiir)	(254) 6
	: Özeleştirir Şiir (şiir)	(258) 1
	: Bir Aynanın Buğusuna İkilikler (şiir)	(260)16
	: Bir Aynanın Buğusuna İkilikler II (şiir)	(261) 3
	: Bir Aynanın Buğusuna İkilikler III (şiir)	(262) 3
	: Bir Aynanın Buğusuna İkilikler IV (şiir)	(263)13
	: Bir Aynanın Buğusuna İkilikler V (şiir)	(264) 7
BAŞAR, Semih	: Temiz Hava (şiir)	(255)15
	: Gülmelisin (şiir)	(260)12
	: Bir Nefes Sonbahar (şiir)	(264)11
BAŞKESEN, Atnan	: Sen Hayat Gibisin (şiir)	(256)15
	: Sabahın Elini Tutacağız (şiir)	(258)10
	: Kendi Nedenimizi Arıyoruz (şiir)	(262) 5
BATUR, Enis	: Ölüm Kullanma Kılavuzu (şiir)	(253) 1
	: Çentikse Çentik (şiir)	(254) 1
BAYAR, Eylem Hatice	: Eş Ruhların Dansı (şiir)	(254)15
	: Yıldızname (şiir)	(262) 6
BAYGIN, Eşref Ozan	: Filizlenen Tohumun Son Evresi (şiir)	(261)15
BAYRAM, Dilek	: Kayıp (şiir)	(256) 9
	: Salgın Yazı (şiir)	(262) 9
BEDRİ, Yaşar	: Akşam Gelen Yağmur (şiir)	(255) 1
BEKTAŞ, Gürsel	: Sabah İlkliği (şiir)	(253)14
BETÜL, Zehra	: Belki İyi Kalpli Bir Allah (şiir)	(262)9
BEYTER, Şener	: Hücrem (şiir)	(258) 5
BULDUK, Nesrin	: Yontu (şiir)	(257)16
BOZKURT, Hüseyin	: Kötüyüm (şiir)	(256)11
COŞKUN, Hakan	: Mavişmek Durağı (şiir)	(263)11
CURA, Hicret Mirza	: Merhaba (şiir)	(257)11
ÇAMURCU, Hakan	: Muhit (şiir)	(256) 8
	: Köyden Şehre (şiir)	(264)10
ÇETİN, Yener	: İncelikle Evlenenler'e (şiir)	(263) 8
ÇIRALI, Sertaç	: Karanlık (şiir)	(253)15
	: Oracle (şiir)	(259)16
	: Kum Saati (şiir)	(260)13
	: Mazi (şiir)	(264)16
ÇİFTÇİ, Fuat	: Adımların Uçurumu (şiir)	(255) 1
	: Sağanak Atlar/ Güvelenen Maske/ Aşk Semineri (şiirler)	(261)1
	: Şiirler	(264) 8
DALGIN, Murat	: Zaman ve Oyun (şiir)	(261) 3

DARA, Ramis	: Kanatlar ve Kayalar (şiir) (263)14 : Salih Mercanoğlu'nun Şiiri (253) 4 : Platonik Aşka Veda Manileri (mani) (254) 5 : Serap Erdoğan'ın Şiiri (255) 6 : Sadık Yaşar'ın Şiiri (256) 6 : Sedat Şanver'in Şiiri (257) 4 : Anlık (258)15 : Anlık, 2 (259)15 : Anlık, 3 (260)15 : Ölümlük Dirimlik'ten (261)14 : Eski Çamlar (262)15 : Eski Çamlar, 2 (263)15	ERDOĞAN, Barış	: Balıklı Tuz (şiir) (254)12 : Buhari Kançıçeği Kızıl Pelerinli (257) 1 : Gül Peygamberi (şiir) (264) 3
DENİZ, Gardenya	: Levent Karataş'ın <i>Fantom Ağrı</i> Kitabı Üzerine Notlar (262)12 : Aşkını Bir Sır Gibi (şiir) (263) 3	ERKEKLİ, Osman Serhat:	: Yaz Diyor Ramis (253)14 : Günlük (254)14 : Günlük (256)14 : Günlük (257)14 : Günlük (258) 10 : Günlük (260)14 : Ozan Öztepe İçin Üçlük (şiir) (261) 1 : Derya'ya Şiir (şiir) (262) 1
DENGİZ, Deniz	: Varlığını Hiçliğe Armağan Eden Şair: Emel Güz (258)12	EROĞLU, Mustafa	: Arabesk Bahçeler (şiir) (253)13
DİNÇER, Erdiç	: Saye (şiir) (253)15 : Gülümser Bütün Develer (şiir) (256)14 : Jim Haynes'in Evinde Bir Pazar Akşamı Geçirmek İsterdim (şiir) (261)16 : Sana Bezelyelerden Kedi Yapmayı Gösterecektim (264) 7	EROL, Emre	: Beyaz Ayrılık (şiir) (253)16 : Özlem (şiir) (257)15 : O (şiir) (262) 7 : Yılkı (şiir) (254) 10 : Katalpa (şiir) (259) 5
DOĞAN, Ahmet Şerif	: Plastik Sandalyede Röveşata (şiir) (253)15 : Köpeklik Marifettir (şiir) (255) 3 : Salyangozun Ölüm Meseli (şiir) (258) 7 : Kızkulesinde Anastasya (şiir) (260) 1 : Sıkıntının Geleneği ve Sorguçlar (şiir) (262)16 : Son Çıkıştan Önceki Çıkış (şiir) (264) 5	FİLİZKOL, Seyit	: Ve...Su Gibi Titrer'ken Ömürler (261)10
DÖŞDEMİR, Mustafa	: Serzeniş (şiir) (261)15	GİDERER, Hakkı Engin	: S'Agapo (şiir) (258)11 : Şafak (şiir) (260) 9 : Kırkıncı Gün Şarkısı (şiir) (263) 3 : Gelincik Günlüğü (şiir) (256) 9 : Anı Ceketli Zenci (şiir) (256)11 : Anlaşma (şiir) (254)15
DURAN, Hüsnü	: Hipster Sokağına Doğan Aydınlık (şiir) (263)12	GİRGIN, Mehmet	: Aşk Bazen Ölüme Düşer (şiir) (254)16
DURMAZ, Fatoş	: Vakit (şiir) (256) 1 : Legal Aşk Radyoaktivitesi (şiir) (264) 5	GÖKSAL, Umut	: Yokluğun Çıkmazı (şiir) (262)11
DURSUN Aynur	: Gömleğine Hürriyet Şapkana Gökyüzü (şiir) (255)13 : Bardağın Boş Tarafıyla Çatışan Mesafe (şiir) (258)11 : Kete (şiir) (262) 7	GÖLDERE, Selçuk	: Yontu ve Gece Dersleri (şiir) (260)11 : İlk Huzura Kavuşma İstenci (şiir) (261) 9 : Gece Dersleri (şiir) (263)14 : Karanlığın Kralı (şiir) (259)11 : Bir Kısaç (şiir) (260)13
DÜZGÜN, Öztekin	: Alucra'dan Gökhan Akçiçek Şiirine Kısa Bir Bakış (254) 8 : Şiirle Büyüyüp Gelişen Bir Şair (255)12 : "Dönüş Hikâyeleri" Şiiri (260) 6 : Haiku Zihin Yolunu Açar mı? (261) 8 : Göreceli Olasalıktan Şiire... (262)8 : Mine Ömer ve Yaşlı Bir Umud (263) 6 : Şiire "Yapısöküm" ile Bakmak (264) 6	GÖNEN, Tuncer	: Aşk Bazen Ölüme Düşer (şiir) (254)16
EFE, Hasan	: Dünyanın Sonu (şiir) (257)15 : Tokmaklı Duvar Saati(şiir) (262)14	GÜÇLÜ, Faik	: Bir Kısaç (şiir) (260)13
EMRE, Orhan	: Bütün Renkleriyle Aktar/dı Dağlar (şiirler) (254)11 : Bendeki Yüzün Bende Kalsın (şiir) (256)15	GÜLMEZ, Sedat	: Bir Kısaç (şiir) (260)13 : Koku Duman Ormanı (şiir) (257)15 : Devran (şiir) (259) 1 : Sevmezdim (şiir) (261)13 : Mutlu Kucak (şiir) (262)13 : Yutku (şiir) (264) 9 : Burlesk (şiir) (260) 5 : Marksist Makinist (şiir) (264)11 : Yeşil Yazma (şiir) (258)14 : İnaniyorum (şiir) (259) 9 : S/Onsuz Merdiven I (şiir) (253)13 : S/Onsuz Merdiven II (şiir) (256)16 : Sözleri Düşünen Olmadı (şiir) (258)16 : On Üçüncü Mevsim (şiir) (159) 7 : Siyahın Âhı (şiir) (260)16 : Issız Kız (şiir) (261)15 : Hakikat Damlacıkları- I (şiir) (262)14 : Masal Sofrası (şiir) (263)11 : Suspus (şiir) (264) 8 : Uygurluk (şiir) (259)11 : K/Uyruğunda Yıldız Arayan (şiir) (264)10
ERDEM, Veli		İŞILDIR, Gülsüm	: Kış (şiir) (256) 1 : Koçbaşı (şiir) (259)14 : Saygınlık (şiir) (261)16 : Papatya Çiçeği (şiir) (255)14 : Her Şey Yolunda Giderken (259)11 : İyi İnsan Olabilirsin (şiir) (261) 7
		İHSAN, Taha	
		KARA, Erkan	

	: Bilmek ve Bilmemek Üzerine		: 18. Şarkı (şiir)	(261) 3
KARABULUT, Selami	: Şiirsel Bir Kakofoni (263)12		: Kısa Kara Şiirler- 2 (şiir)	(263)16
	: Eskiden kalan (şiir) (255)16		: Kısa Kara Şiirler- 4 (şiir)	(264) 5
KARACA, Zeynep	: Kendinden Yorulan (şiir) (258)10	METE, Arif	: Değil (şiir)	(256) 3
	: Mevsimlerin Değiştirdiği	ODABAŞ, Volkan	: Lokman Kasidesi	(254)10
	Yaprak (şiir) (254)11		: Mahir Efendi'nin Papağanı(258) 8	
	: Piksel Uzaklığı (şir) (257)15		: Akşamsa (şiir)	(260)11
	: Amy Winehouse'a Adanmış		: Babamdı, Öldü!.. (şiir)	(264)16
	(şiir) (260) 9	OĞUZ, Cihan	: Kızılca Kıyamet (şiir)	(261)16
	: Ölü Balığın Gözleri (şiir) (264)10		: 58 Yılın Aritmetik	
KARACAN, Murat	: Tanrının Ölümü (şiir) (262)14		Sağlaması (şiir)	(262) 1
KARADAŞ, Muammer	: Ne Uzak Ne Yakın (şiir) (256) 1	OĞUZ, Mustafa	: 2020 Dizeleri (şiir)	(257) 7
	: Altmış Yaş Lirikleri:		: 2020 Dizeleri (şiir)	(260) 4
	Sıklamak (şiir) (258)16	ÖMER, Mine	: Vardiyamız Güneş (şiir)	(257)16
	: Altmış Yaş Lirikleri:		: İzmir'i Duymak (şiir)	(259) 5
	II / 2 Hâlâ (şiir) (260) 5	ÖNDER, Hızır İrfan	: Kısa Şiirler (şiir)	(257)13
	: Bir Sokak İmgesi (şiir) (262)16		: Gün Artığı Akşam (şiir)	(261)15
KARAKAŞ, Ayfer	: Orion Hayaleti (şiir) (259) 3	ÖZ, Musa	: Uzaklara Yaşlanmak (şiir)	(255) 16
	: Yaban Kirazı (şiir) (263) 9	ÖZ, Şennur	: O Ev (şiir)	(258)11
KARAKUZU, Deniz	: 38 Gram Nolu Şiir (şiir) (260)11	ÖZBEK, Levent	: Dans (şiir)	(253)12
KARAKÖSE, Zabit	: Bir Dersin Bir Öğretmeni	ÖZCEYLAN, Mehmet	: Sonrasındandır (şiir)	(257) 9
	İçin Düşler (şiir) (254)13	ÖZDEMİR Bahadır	: Uğursuz Işık (şiir)	(253)13
	: Hicaz, Nihavend ve Taksim		: Bayraklı Tepe (şiir)	(262) 3
	(şiir) (258)13	ÖZDEMİR, Yusuf	: Çerçeve (şiir)	(261) 9
	: Güya İçinde Rüya (şiir) (260) 7		: Urd Kuyusu (şiir)	(263)14
	: Bir Filmin Çözümlemesi	ÖZEN, Tolga	: Bir Zambak Soğanı (şiir)	(256)15
	(şiir) (262)13	ÖZER, Serkan	: Mektup (şiir)	(254)12
KARATAŞ, Levent	: Ben Senden Daha Yaralıyım		: Kapalı Zarf (şiir)	(257)16
	(şiir) (254)11		: Ocaklardan Irak (şiir)	(259) 9
	: Yeşim (şiir) (257)13		: Baba Yarası Ölüm Karası	
	: Mustafa (şiir) (260) 1		(şiir) (261)13	
KARAYAZI, Mahir	:Yoldan, VIII (şiir) (254) 7		: Kom (şiir)	(264) 3
	: Kar Türküsü (şiir) (157) 1	ÖZKAN, Elif Burcu	: Heybe (şiir)	(263) 3
	: Tuz Gibi VII (şiir) (262) 3	ÖZKAN, Dilek	: Soluyor Fotoğraftaki	
KAYACAN, Oğuzhan	: Bambasit Bir Ankara		Sevgiler (şiir)	(254)13
	Şiiridir (şiir) (255)13		: Dilê Min Digirî (şiir)	(258)11
KAYRA, Peria	: Terbiyeli Tavsiye (şiir) (253) 6	ÖZKİŞİ, Ömer Burçin	: Takvim Yaprakları (şiir)	(254) 6
	: Yersiz (şiir) (256)13	ÖZLEN, Esmâ	: Güle Nazire (şiir)	(253)14
KEMAL, İlhan	: İmansın İnanma (şiir) (254)11	ÖZLÜ, Nurgül	: Dağıldım (şiir)	(254)13
KILIÇ, Beytullah	: Dize Kralları (şiir) (255) 9	ÖZMEN, Yaşar	: Kısa Denemeler	(255)10
KIZILIRMAK, Suna	: Şeyler (şiir) (264) 3	ÖZTEPE, Ozan	: Unkapanı – Laleli Kayıtları	
KONŞER, Nevzat	: Annemin Göğü (şiir) (254)15		(şiir) (253)11	
	: Umay (şiir) (257) 9		: Suud (şiir)	(256)11
	: Su Haikusu (şiir) (260) 7		: Üveyikler (şiir)	(261) 1
KORKMAZ, Hüseyin	: Güneşin Sofrası (şiir) (255)13		: Klazomenai'li Kalais (şiir)	(264) 8
	: Bre Haydar (şiir) (258) 9	PEKER, Hüseyin	: Suç Şüphelisi (şiir)	(253) 1
	: Boşluğun Belleği (şiir) (264) 9		: Şiirde Hareket Var	(254) 4
KOYUNCU, Fahrettin	: Avluda Birkaç Saniye		: İyi Şiirler Kapıda	(255) 8
	Durdum Öylece (şiir) (253) 6		: Şiirde İleri Yönelik	
	: Şiirler, Şairler Arasında		Çözümler	(257) 8
	(254)12		: Bir Başyapıtta Çalışırken	(258) 6
	: Şiir Kitaplarıyla		: Eleştirme'nin Neresindeyiz?(259) 8	
	(255)14		: Çağ, Nefreti de Emrediyor,	
	: Üç Şair, Dört Kitap		Sevgiyi de...	(260)10
	(257)12		: Pençe (şiir)	(261)16
	: 8>76 (şiir) (260) 9		: Yeniden Şiirle	(263) 4
KUL, Erdoğan	: Sizin Ordan Geçen Yüklere		: Seçenler, Seçilenler	(264) 4
	Bakış (şiir) (253) 7	PEKER BAŞARAN, Didem: Fener Yeri (şiir)	(253)16	
	: Şerit (şiir) (256) 1	RAYMAN, Mehmet	: Beklenti (şiir)	(256)10
	: Yangı (şiir) (259) 3		: Yerli (şiir)	(259) 1
	: Dokunuş (şiir) (262) 7		: Darası (şiir)	(262) 5
KURUCU, Lokman	: Anne Oğul ve Çıplak 2:	ROHANİ, Artun	: Yenilgiler Tarihi (şiir)	(253)11
	Anne (şiir) (253) 3	RÜZGAR, Mehmet	: Posta Kutusu (şiir)	(256) 3
	: Anne Oğul ve Çıplak (şiir) (260) 3		: Bize Doğru Yürüyen (şiir)	(259) 9
	: Sultan I, II, II (şiir) (264) 1	SAĞLIK, Esra	: Protez Gerçek (şiir)	(258)13
KÜÇÜK, Ferziye	: Salınım (şiir) (262) 5		: Zarif Yanılgı (şiir)	(261) 4
	: Sukuşu (şiir) (263) 9	SARAÇ, Atalay	: Gece (şiir)	(256)14
MERCANOĞLU, Salih	: Uyku (şiir) (255) 1			
	: 16. Şarkı (şiir) (258) 5			
	: 19. Şarkı (şiir) (260)16			

SARMAZ, Mehmet	: Üç Kısa Şiir (şiir)	(255) 3	TİRYAKİ, Ertuğrul	: Öyle Biri İşte (şiir)	(254)13
	: Sevigemi (şiir)	(258)14		: Çirkinim (şiir)	(257)12
SELÇUK, Ali	: Aşk Her Zaman			: Havadan Mutluluk (şiir)	(258)11
	(Eleştirinin Eleştirisi)	(256)(12)		: Beklenen (şiir)	(260) 3
SEPİN, Günova	: Sakalı Uzar Tüm Keçilerin			: Borcum Borç (şiir)	(262)14
	(şiir)	(253)16		: Topraksız Aşk (şiir)	(263)13
	: Süreklilik (şiir)	(255)13		: Kardelen (şiir)	(264) 9
SEZER, Erol	: Bir Tutam Fesleğen (şiir)	(255)14	TURGUT, Engin	: “Acı Sarısı” ve Musa Öz!	
SÖNMEZ, Muharrem	: Peter Pandemi (şiir)	(253) 7		(şiir)	(260)12
	: Kırkından Sonra (şiir)	(256) 5	TUTUMLU, Mehmet Akif:	Oyun (şiir)	(261) 7
	: Eve Gelen <i>Nehir</i> (şiir)	(258) 3	TUZCU, Mehmet Mümtaz :	Aşk mıydı? (şiir)	(253) 3
	: Her Şey Yolundadır (şiir)	(260) 8		: Eks –Vay –Zi (şiir)	(258) 1
	: Herkes Hatırlayabilir (şiir)	(262)11		: Splaşuar Sezai (şiir)	(259)16
	: Bunu Nasıl Anlatacaksın		TÜRK, Bayram	: Artık Beni Help Mi?	
	(şiir)	(264) 9		Artık Beni Lhinç (şiir)	(255)15
SÜMEYRA, Cemile	: Satılacak Gazoz (şiir)	(260)13	TÜRK, Yeprem	: Günü Gelmeden Taburcu	
ŞAHAN, Halil	: Bir Şiiri Eşelemek	(253) 2		& Hüseyin Peker Şiiri	(256)10
	: Bir Şiirin Dügümlerini			: U (şiir)	(258) 1
	Çözme Çalışması	(254) 2		: Murad (şiir)	(259)14
	: Yalın Derinlik	(255) 2		: U (şiir)	(260)13
	: Tarihsel ve Toplumsal			: Elif Lam Mim, Boom (şiir)	(261) 9
	Yabancılaşmanın Şiiri	(256) 2		: Hüseyin Alemdar Şiirinin	
	: Bireysellikten Toplumsallığa			Türk Şiirindeki Yeri	(262) 6
	Ağan Bir Şiir	(257) 2		: Gece Yürüyüşü (şiir)	(263)12
	: Eski Bir Coğrafyanın			: U (şiir)	(264) 2
	Büyülü Şiiri	(258) 2	ULU, Nurgül	: Zamanla İncelir Tuz (şiir)	(259)16
	: Eskilerden Yeni Bir Şiir		ULU, Yücel	: Hüseyin Peker (şiir)	(253) 7
	Çıkarmak	(259) 2	UNUTMAZ, Hakan	: “Oğlan Çıkmazı” Üzerinden	
	: Hüseyin Alemdar Ve An’ı	(260) 2		Oğulcan Kütük Şiiri	(256)13
	: “Bir İlkbahar Şiirine		UYAROĞLU, İsmail	: Asap Bozucu Bir Yazı	(253) 8
	Başlangıç”	(261) 2	UYSAL, Oya	: Lacivert Ceket (şiir)	(254) 1
	: Şiiri Uzamdan ve			: Yalnızlığım (şiir)	(264) 1
	Zamandan Devşirmek	(262) 2	ÜLKER, Yalçın	: Mucize (şiir)	(257) 9
	: Öyküyle Şiir Arasında		VAROL, Hasan	: Akdeniz’in Acı Sarısı	(257)10
	Gidip Gelen Bir Metin	(263) 2		: Eğildim (şiir)	(258) 8
	: Boşluklardan Şiir Üretmek	(264) 2	YAVUZ, Attila	: Bu Gece (şiir)	(259)14
ŞAHİN, Ertan	: Aşkın Kısa Tanımı (şiir)	(262)11	YAVUZ, Işık	: Doğa (şiir)	(255) 3
	: Dügün (şiir)	(263)14	YILDIRIM, Ümit	: Ah Keşke (şiir)	(253)11
ŞAHİN, Kazım	: Merak (şiir)	(253) 7		: Yazımı Yazınca (II)	(255) 4
	: İnkilem (şiir)	(256)16		: Köprü (şiir)	(258)16
	: Kendi İçimde (şiir)	(258) 8		: Yazımı Yazınca (III)	(259) 4
	: Avunmak (şiir)	(259)16		: Gece (şiir)	(260) 5
	: Aşkın Kısa Tanımı (şiir)	(262)11		: Yazımı Yazınca (IV)	(262) 4
	: Dügün (şiir)	(263)14		: Zaman Rüzgârladı Beni	
ŞAHİNLER, Güzin Y.	: Annesiz Evler (şiir)	(253)16		(şiir)	(263) 3
	: Sıram Geldi mi Giderim(şiir)	261 15	YILDIZ, İrfan	: Diego Maradona (şiir)	(254) 3
ŞENGÜL, Firdevs	: Dağların Ardı (şiir)	(257) 7		: Serin Masal (şiir)	(258) 9
ŞENTÜRK, Figen	: Köpekkelepece (şiir)	(256) 8	YILDIZ, Necip	: Kumar Girmesi (şiir)	(256)16
ŞİMŞEK, Selami	: Terleyen Kaya (şiir)	(257)14		: Ormanların - Yoktur	
ŞİŞMANLAR, Süreyya	: Aşk Benim (şiir)	(255)15		Bahçıvanı (şiir)	(259)13
TEKNİKEL, Ramazan	: Zaman (şiir)	(262)16		: Trane (şiir)	(263)11
TEMEL, İrfan	: Erken Kirleniyoruz (şiir)	(259)10	YILMAZ Ahmet	: Caka (şiir)	(261)13
TEMÜR, Umut	: Oyunbaz Doluluğudur			: Hayat Örne Bir Kazak(şiir)	(264)11
	Aşkın (şiir)	(255)15	YILMAZ, İsmail Güney	: Bir Ömür Kadar (şiir)	(256)11
	: Kara Giyinen Kız (şiir)	(259)14		: Nöbet (şiir)	(258)13
	: Bir Aşk Benzeşmesi (şiir)	(261) 9		: Güzeldi (şiir)	(261)13
TEMURTAŞ, Şerif	: Alev Almış Bir Uçurtma			: Bir Akşam Yürümesi (şiir)	(263) 5
	(şiir)	(256)15	YOLUÇ, Osman	: Çabuk Görücü (şiir)	(253)15
	: Rüzgârı Esti Dağın (şiir)	(263)16		: Akla Doğru Dipsomani	
TEZCAN, Gültekin	: İn (şiir)	(254)16		(şiir)	(256)16
	: Aynı Nakaratta			: Kesik Kesik Sinyaller (şiir)	(260) 1
	Yitirilen Oğullar	(257)13		: İnsansı Uçlar (şiir)	(264) 3
TEZGÖRENLER, Şerif	: Porselen Duvak (şiir)	(254)13	YÖRGÜÇ, Berker	: Aynı Suda Yunduğumuz	
	: Ah (şiir)	(257)13		(şiir)	(253) 6
	: Tek Tükler / 1 (şiir)	(259) 5	YÜNLÜEL, Reha	: 18'ine Rövaşata (şiir)	(255) 5
	: Tek Tükler /2 (şiir)	(261)12		: Bir Abdal Kıtmir (şiir)	(258) 5
	: Bağbozumu Eylülde (şiir)	(263)11		: Yeksân (şiir)	(264) 1

BABAMDİ, ÖLDÜ!..

babamdı öldü
bir sonbahar gününün güneşli kalbiyle
terk etti beni

ömrü fındıklıktan evlere göç'tü
sabah akşam her gün
gitti geldi
gitti geldi
dönünce gülüşürdük
altın dişleriyle
bazen de hüzünlü

babamdı
tam on sekiz gün direndi
ölüme
yüzündeki beyazlık
alınıdaki öpücükle

usulca eğildim yüzüne
yatarken hasta yatağında
acıyla sesime döndü
- *eve gidelim mi baba?*
- *baba eve gidelim mi?*
açtı kapalı gözlerini
dudaklarında bir kısa iniltiyle
- ...
kim bilir ne söyledi

hatırlıyorum
yağmurdan ve topraktan sonraydı
birlikte büyüdük
hep mavi beşikler çatarken
eski bir samanlıkta
ya da
bir el fenerinin izinde
bir ömür
adımlarken dağ yollarını
o önde ben arkada

babamdı öldü
ben ona bir oğul
o bir çocukken daha bana

MAZİ

şimdi bir hikâyeyi çınlamanın vakti
sanma ki gecenin ikisi
san/ki kum saatinin boğazına duran çakıl tanesi
sakın kendini
şerbeti zerk edip mazi t/adında bir yere
nikotini tütsülendirip buhurla
içine çektikçe boğulmanın vakti

mazi demişken
izi bulaştı ve söyledim
zaman dilinde yalanımı
bu yüzdendir kimse ünlemedi adımları
kimse yaka numaramı hiç ama sormadı
bir ben

bir ben
yetindim nokta ve nükteyle
yine de bilirim inilmemiş dağdır orası
incinmemiş düş
düşülmemiş gökyüzü

göz kırp
harp ol
sağ çık

*mazi dedim
o haritadan silinmiş coğrafyanın acıklı yeri*

neyse şimdi kiraz tadında diş iziyiz
diye anlatalım tarihi
kırmızıyla şiirin içine işleyerek seninle
ve diyelim leke olsun sevmek
sıçrayalım tam da lafımızın üstüne

gecenin ikisi de olmak üzere
bu yüzden ağızımla çoğalan sevgilim
ellerim yılık yelesi
iki dizeyi dört nala koşma vakti

bize ayrılan sürenin sonuna gelmişiz
ışıkla silinecek etimizden dövmemiz

nasılsa mazidir şimdinin gelecekteki ismi

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 70 TL.
Prodüksiyon	: İhsan Üren, Zühtü Engüdar - Ersin Erdem, Zihni Engüdar, Yalçın Oğuz.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR370006701000000072092839
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Halim Çiftçi (Ömerbey Mah. Ş. K. Ahmet. Sok. Fidan Apt. B. Blok. Kat: 2, D: 5- MUDANYA)	Yazıcı çıkışı	: Detay Copy Matbaa, Tahtakale Mah. Çelebiler Cad. No:9 16040 Osmangazi - BURSA
Yazışma ve posta kargo adresi	: PK 68 16361 Ulucami - BURSA		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 - 7685		

Ocak 2000'de Bursa'da Ramis Dara, Melih Elal, Serdar Ünver, Ali Özçelebi ve arkadaşları tarafından kurulan şiir ve eleştiri ağırlıklı aylık edebiyat dergisi
Akatalpa (www.akatalpa.org), şair ve yazarlarının bağışladıkları telifler ve bazı şiir dostlarının katkılarıyla yayımlanmaktadır.